

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Første søndag efter trinitatis

(Vi er gået ind i kirkeårets hverdagshalvdel)

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

En mand ved navn Lazarus

Der var en rig mand, som klædte sig i purpur og fint linned og hver dag levede i fest og pragt. Men en fattig mand ved navn Lazarus lå ved hans port, fuld af sår, og ønskede kun at spise sig mæt i det, der faldt fra den riges bord, og hundene kom tilmed og slikkede hans sår. Så døde den fattige, og han blev af englenerne båret hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet. Da han slog øjnene op i dødsriget, hvor han pintes, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans skød. Fader Abraham! råbte han, forbarm dig over mig og send Lazarus, så han kan dyppe spidsen af sin finger i vand og læske min tunge, for jeg pines i disse luer. Men Abraham svarede: Barn, husk på, at du fik dit gode, mens du levede, og Lazarus på samme måde det onde; nu trøstes han her, mens du pines.

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 16 vers 19-25

Guds omvendte VIP

Hvad er tiggerens navn? Ja, Lazarus. Kun fornavn for sådan var den tids skik. Ligesom kun Moses, Abraham og Jesus. Hvad er den rige mands navn? Det får vi ikke at vide. Han er bare sådan en i linned, purpur og anden overdådig pragt. Hans navn er åbenbart ikke vigtigt.

Det er en meget fin pointe, når evangelisten Lukas genfortæller Jesu lignelse på denne måde. Lukas husker alle Jesu opfordringer om at dele velstanden med de fattige. Pas nu på, siger Jesus igen og igen. Ve jer, I som er rige, for I har fået jeres trøst. Den rige mand i Jesu lignelse havner i Helvedes flammer. Ikke fordi han var rig, men fordi han ikke ville give den fattige Lazarus noget at spise. Det er den slags Jesus ord, som får nogle til at mene, at kirken er for politisk. I dag holder vi os til pointen med den anonyme rige og den navngivne fattige.

Lignelsen om Lazarus og den rige mand er en omvendt VIP. I f.eks. forlystelsesindustri og transportbranche kan man købe sig til et navn, der får lov til at springe køen over og modtage særlige privilegier. Rigdom giver rettigheder. Når Jesus fortæller, er den fattige noget særligt. Ikke bare et menneske med særlige behov. Jesus og Faderen kender Lazarus navn. Gud interesserer sig for Lazarus. De fattige er noget helt særligt i Guds øjne. Jesus siger ikke blot: Ve jer i rige. Jesus siger ved samme lejlighed: Salige er I, som er fattige, for Guds rige er jeres.

Det er en tanke, som vi har meget svært ved at forstå, fordi vores verden er, at de rige og indflydelsesrige har navne. Vores verden er, at nogle kommer forrest i køen til hospitalet og udenrigsflyet. Vores verden er, at de rige er særlig gode mennesker, for de har været gode til at investere, sparke til en fodbold eller bidrage til modebilledet. Det synes vi, aftvinger respekt, vi kender deres navne. Vi kan til dels forstå, at I Guds øjne er alle mennesker lige. Men at de fattige er salige, at de kommer forrest i Guds kø, giver kun lille mening for os. Alligevel siger Jesus det. Guds søn siger det, så vi må vel prøve på at forstå det. Vi kan se på børnene med Guds kærlige øjne. Med samme kærlige øjne skal vi se på alle svage.

Gud kender navnet på klimaflygtningen i Afrika, på krigsofferet i Syrien og på tiggeren i Københavns gader. Når vi tilegner os den måde at se mennesker, vil verden være en anden, har Jesus lovet. Og jeg forstår ham også sådan, at hvis manden i purpur og fint linned havde inviteret Lazarus indenfor, så ville den rige mands navn pludselig også være på Guds liste.